

**МЕТОДИКА ВИЗНАЧЕННЯ ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА,  
ЩО ВИПУСКАЄ ІННОВАЦІЙНУ ПРОДУКЦІЮ****В. М. Почерняєв, Т. О. Кадацька**

Державний Університет інтелектуальних технологій і зв'язку

**ORCID: 0000-0001-7130-8668; 0000-0002-1302-1260**

У статті запропоновано методику оцінки потенціалу підприємства, що розробляє та виробляє інноваційну продукцію за трьома основними показниками: виробничий, економічний та фінансовий. Виробничий показник включає п'ять параметрів, економічний - шість параметрів, фінансовий - до п'яти параметрів. Оцінка проводиться за узагальненим коефіцієнтом оцінки потенціалу підприємства, який є твором виробничого, економічного та фінансового показників. В роботі досліджено підприємство з виробництва інноваційної продукції - мобільних цифрових комбінованих тропосферно-радіорелейних станцій в порівнянні з підприємствами по виробництву мобільних антенно - щоглових пристроїв та мобільних електросилових установ. Отримані значення параметрів зведені в таблиці. За даними, наведеними в таблицях, проведено порівняння виробничих, економічних та фінансових показників, вищеперерахованих підприємств. Аналіз показників свідчить про «потужний» потенціал підприємства, що випускає інноваційну продукцію типу мобільних цифрових комбінованих тропосферно-радіорелейних станцій. Параметри цього підприємства, перевищують аналогічні параметри двох інших підприємств. Це свідчить про те, що інноваційну продукцію може випускати підприємство з високими виробничими, економічними та фінансовими показниками.

**Ключові слова:** потенціал підприємства, інноваційна продукція, виробничий показник, економічний показник, фінансовий показник, узагальнений коефіцієнт оцінки потенціалу підприємства, мобільна цифрова комбінована тропосферно-радіорелейна станція.

**АКТУАЛЬНІСТЬ РОБОТИ.** В сучасних умовах розвитку економіки та її цифрової трансформації особливе значення набувають зміни в діяльності будь якого підприємств. Цифрова трансформація економіки неможлива без перетворення виробничої інфраструктури в сфері телекомунікації. На сьогодні державна підтримка не гарантована жодному підприємству, в тому числі і тим, які випускають або готові приступити до серійного випуску інноваційної продукції. Це, на жаль, стосується і підприємств оборонно - промислового комплексу відповідної спеціалізації, які мають в даній спеціалізації досвід, традиції, кадровий потенціал. Інтереси національної безпеки вимагають істотного обмеження аж до повної заборони використання телекомунікаційного обладнання іноземного виробництва при побудові мереж зв'язку органів державної влади всіх рівнів, силових і відомчих структур. Основними вимогами Замовника є терміни виготовлення необхідних обсягів продукції та економічна ефективність виробництва. В роботі [1] представлено інноваційний потенціал в часі, описані такі властивості інноваційного потенціалу, як сприйнятливість та реалізуємість, а інноваційний потенціал підприємства представлено в графічному зображенні. Особливу нішу в економіці держави займає галузь телекомунікації, яка, по-перше, має швидку зміну парадигм та технологій, і по-друге, є основою цифрової трансформації. Своєчасно розроблене інноваційне рішення дає можливість підприємству відреагувати і вплинути на поточну бізнесситуацію та навіть задати тенденцію подальшого розвитку галузі в цілому. Слід також зауважити, що за сучасних умов в Україні на різних рівнях усвідомлюють актуальність вирішення теоретичних та практичних завдань розвитку методик та підходів розроблення, ухвалення і реалізації інноваційних рішень, проте поки що не вирішено багато проблемних питань інноваційної сфери [2]. Тому,

актуальною є тема створення методики визначення потенціалу підприємства, яке спеціалізується на випуску телекомунікаційної продукції. Розроблена методика перевірена на потенціалі декількох підприємств, що випускають продукцію для галузі телекомунікації, в порівнянні з потенціалом інноваційного підприємства.

На сьогоднішній день серед 10 головних глобальних ризиків сучасності визначено надзвичайні природні катаклізми та техногенні катастрофи [3]. Стихійні лиха: землетруси, виверження вулканів, цунамі, паводки, тайфуни, смерчі, урагани – найчастіше стають причиною екологічних та техногенних катастроф. Землетруси у східного побережжя Японії в 2011 році та цунамі, що за ним слідувало, призвели до аварій АЕС «Фукусіма-1», «Фукусіма-2» та «Онагава», наслідки яких до сих пір повністю не ліквідовані. Згідно інформації Міжнародної бази даних по надзвичайним подіям (The International Disaster Database, EM-DAT) в період з 1995 по 2015 роки на планеті відбулося більш 8700 стихійних лих та 5700 техногенних катастроф з загально економічними збитками приблизно в 2,4 трлн. дол. США [4]. Тому система раннього оповіщення про вірогідність початку або про початок лих та незалежна система зв'язку, що швидко розгортається на етапі подолання наслідків лих грають в сучасному світі дуже суттєву роль.

Як приклад інноваційної продукції досліджена мобільна цифрова комбінована тропосферно-радіорелейна станція (МЦКТрРПС) на базі якої будується незалежна система зв'язку в умовах надзвичайних ситуацій. Виробництво такої інноваційної продукції як МЦКТрРПС є актуальним з урахуванням можливості організації наземних ліній зв'язку у районах стихійних лих, техногенних катастроф, при виникненні питань надзвичайних и позаштатних ситуацій.

Метою роботи є визначення узагальненого коефіцієнта оцінки потенціалу підприємства і порівняння потенціалів декількох підприємств галузі телекомунікації, за розробленою методикою, включаючи інноваційне підприємство.

МАТЕРІАЛ І РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕНЬ Події, пов'язані з катастрофою на АЕС «Фукусіма-1», показали, що в умовах підвищеної іонізації атмосфери стійкий зв'язок виявився можливим при загоризонтному поширенні радіохвиль. Велика площа зони зараження вимагала розміщення систем зв'язку на відстанях більше 50 км. Практично єдиним способом організації наземної лінії зв'язку виявився тропосферний зв'язок. Доведено, що підвищена іонізація повітря сприяє сталому проходженню хвиль дециметрового та сантиметрового діапазонів при їх розсіянні та відбитті на неоднорідностях тропосфери. По суті неоднорідності тропосфери є природним ретранслятором для таких ліній зв'язку. Радіорелейний зв'язок вимагає установки високих антенних опор і дальність зв'язку залежить від їх висоти. В Україні існує велика зона зараження, що утворилася після Чорнобильської катастрофи. З огляду на болотистість і лісистість місцевості для встановлення оперативного зв'язку в цьому районі доцільно використовувати тропосферні системи НВЧ діапазону. Україна не має своєї власної національної супутникової системи зв'язку, тому в умовах надзвичайних ситуацій тропосферний зв'язок може виявитися єдиним засобом зв'язку. Тим більше, що Україна на сьогоднішній день зберегла науково-технічний та виробничий потенціал з розробки та виробництва цифрових тропосферних станцій. Тому, одним з перспективних напрямків розвитку телекомунікаційних систем є розробка мобільних цифрових комбінованих тропосферно-радіорелейних станцій.

Така телекомунікаційна продукція по праву належить до інноваційної продукції. Крім того, в Україні існує ситуація, коли збройні сили і спецпідрозділи не контролюють повністю всю зону проведення бойових дій [5]. Оскільки польові вузли зв'язку (ВЗ) пунктів управління (ПУ) знаходяться на певному віддаленні від стаціонарних ВЗ ПУ або інших ВЗ ПУ, то виникає задача встановлення зв'язку через райони, які не контролюються нашими військовими формуваннями. З наземних типів зв'язку єдиним рішенням може бути розгортання загоризонтних ліній зв'язку, що складаються з цифрових тропосферних станцій. Однак не варто виключати і варіант, коли одна сторона лінії зв'язку або обидві сторони повинні бути прив'язані до стаціонарних ВЗ. Таку прив'язку в польових умовах здійснюють засобами радіозв'язку за допомогою цифрових радіорелейних станцій прямої видимості. Тому, актуальною є задача створення мобільної цифрової комбінованої тропосферно-радіорелейної станції НВЧ діапазону, яка одночасно працює в 2-х режимах: загоризонтного зв'язку і прямої видимості. В даний час, незважаючи на широке використання супутникових систем зв'язку, станції тропосферного зв'язку застосовуються як в мережах спеціального призна-

чення, так і у відомчих та корпоративних мережах. Більш висока живучість в складній заводській обстановці є перевагою тропосферних засобів зв'язку перед супутниковими в разі їх використання в мережах спеціального призначення. Світові виробники наземного радіообладнання НВЧ діапазону мають в своєму арсеналі сучасні рішення систем, однак комбінованих варіантів, які пропонували б на єдиній мобільній транспортній базі реалізацію і одного і іншого рішення, вочевидь, не існує. Створення МЦКТрРРС на єдиній транспортній платформі цілком виправдано. В рамках дослідження інновацій науковці застосовують ряд підходів, що характеризуються цілісністю методичної бази, спільною концептуальною основою та дозволяють розкривати характеристики досліджуваного явища з різних боків. [6]. В процесі управління підприємством, що випускає МЦКТрРРС або подібну інноваційну продукцію доцільно спиратися на потенціал підприємства. Авторами запропонована методика розрахунку узагальненого коефіцієнта оцінки потенціалу підприємства, яка заснована на сукупності виробничих, економічних і фінансових показників. Слід зазначити, що така продукція як МЦКТрРРС, відповідно до Закону України «Про інноваційну діяльність» відноситься до інноваційної продукції [7]. Ґрунтуючись на положеннях і висновках роботи [8], запропонована методика визначення потенціалу підприємства, випускаючого інноваційну продукцію, яка включає в себе наступні показники та їх складові.

Виробничі показники.

1. Капітал:

а) основні засоби (ОЗ) –

$$K_{OZ} = \frac{OZ \text{ на кінець поточного року}}{OZ \text{ на кінець попереднього року}};$$

б) завантаження виробництва (ЗВ)-

$$K_{ZB} = \frac{ЗВ \text{ на кінець поточного року}}{ЗВ \text{ на кінець попереднього року}}.$$

2. Трудова діяльність:

а) кількість працюючих (КП) -

$$K_{KP} = \frac{КП \text{ на кінець поточного року}}{КП \text{ на кінець попереднього року}};$$

б) інтенсивність праці (ІП) -

$$K_{IP} = \frac{ІП \text{ на кінець поточного року}}{ІП \text{ на кінець попереднього року}}.$$

3. Кадрова складова виробництва: частка фахівців з профільною вищою освітою (ФПВО) -

$$K_{ФПВО} = \frac{ФПВО \text{ на кінець поточного року}}{ФПВО \text{ на кінець попереднього року}}.$$

Економічні показники.

1. Продуктивність праці (ПП):

$$П_{ПП} = \frac{\text{Виручка}}{\text{кількість працюючих на кінець року}} -$$

$$K_{ПП} = \frac{\text{ПП на кінець поточного року}}{\text{ПП на кінець попереднього року}}$$

2. Відносна собівартість (ВС):

$$ВС = \frac{\text{виручка}}{\text{собівартість}} -$$

$$K_{ВС} = \frac{\text{ВС на кінець поточного року}}{\text{ВС на кінець попереднього року}}$$

3. Продуктивність засобів виробництва (ПЗВ):

$$ПЗВ = \frac{\text{виручка}}{\text{основні засоби}} -$$

$$K_{ПЗВ} = \frac{\text{ПЗВ на кінець поточного року}}{\text{ПЗВ на кінець попереднього року}}$$

4. Вартість робочого місця (ВРМ):

$$ВРМ = \frac{\text{основні засоби}}{\text{кількість працюючих на кінець року}}$$

$$K_{ВРМ} = \frac{\text{ВРМ на кінець поточного року}}{\text{ВРМ на кінець попереднього року}}$$

5. Коефіцієнт зросту об'ємів виробництва (ЗОВ)–

$$K_{ЗОВ} = \frac{\text{виручка на кінець поточного року}}{\text{виручка на кінець попереднього року}}$$

6. Коефіцієнт зростання основних засобів (ЗОЗ)-

$$K_{ЗОЗ} = \frac{\text{основні засоби на кінець поточного року}}{\text{основні засоби а на кінець попереднього року}}$$

Фінансові показники

1. Ліквідність (Л):

$$Л = \frac{\text{сумарний актив}}{\text{довгострокових зобов'язання + краткосрочні зобов'язання}} -$$

$$K_{Л} = \frac{\text{Л на кінець поточного року}}{\text{Л на кінець попереднього року}}$$

2. Фінансова стійкість (ФС):

$$ФС = \frac{\text{фінансова стійкість на кінець поточного року}}{\text{фінансова стійкість на кінець попереднього року}}$$

$$K_{ФС} = \frac{\text{ФС на кінець поточного року}}{\text{ФС на кінець попереднього року}}$$

3. Рентабельність:

а) рентабельність виробництва (РВ) -

$$K_{РВ} = \frac{\text{чистий прибуток}}{\text{виручка}};$$

б) рентабельність інвестицій (РІ) -

$$РІ = \frac{\text{чистий прибуток}}{\text{власний капітал + довгострокові зобов'язання}}$$

3. Прибуток (П):

$$K_{П} = \frac{\text{прибуток чистий}}{\text{кількість працюючих на кінець попереднього року}}$$

В основі оцінки потенціалу підприємства лежить розрахунок узагальненого коефіцієнту оцінки потенціалу підприємства (УКОПП), який розраховується за формулою:

$$УКОПП = K_{ВП} * K_{ЕП} * K_{ФП},$$

де  $K_{ВП}$  – виробничий показник;  $K_{ЕП}$  – економічний показник;  $K_{ФП}$  – фінансовий показник.

Розрахунки співмножників УКОПП складаються за формулами:

$$K_{ВП} = K_{ОЗ} * K_{ЗВ} * K_{КП} * K_{П} * K_{ФПВО};$$

$$K_{ЕП} = K_{ПП} * K_{ВС} * K_{ПЗВ} * K_{ВРМ} * K_{ЗОВ} * K_{ЗОЗ};$$

$$K_{ФП} = K_{Л} * K_{ФС} * K_{РВ} * K_{РІ} * K_{П}.$$

Запропонована методика побудови УКОПП охоплює виробничий, економічний та фінансовий показники діяльності підприємства. У табл. 1, 2, 3 приведені виробничий (табл. 1), економічний (табл. 2), фінансовий (табл. 3) показники для трьох підприємств галузі телекомунікації: підприємство з випуску мобільних антенно - щоглових пристроїв (МАЩП), підприємство з випуску мобільних енергосилових установок (МЕСУ) та інноваційного підприємства з випуску інноваційної продукції - МЦКТрРРС. Виробничий, економічний та фінансовий показники підприємства, що випускає інноваційну продукцію МЦКТрРРС значно перевищують відповідні показники двох інших підприємств по випуску МАЩП та МЕСУ. Величини УКОПП наступні: у підприємства з випуску МАЩП - 2,99; у підприємства з випуску МЕСУ - 3,7; у підприємств з випуску МЦКТрРРС - 167,7, що приблизно в 50 разів перевищує УКОПП двох інших підприємств.

Таблиця 1 – Порівняльна таблиця підприємств по випуску МАЦП, МЕСУ та МЦКТрРРС – по виробничому показнику

Підприємство \ виробничі показники	К <sub>ОЗ</sub>	К <sub>ЗВ</sub>	К <sub>КП</sub>	К <sub>П</sub>	К <sub>ФПВО</sub>	К <sub>ВП</sub>
МАЦП	1,26	0,97	0,93	1,2	1,25	=1,7
МЕСУ	1,2	1,04	0,99	1,1	1,4	=1,9
МЦКТрРРС	1,87	1,93	1,49	1,22	1,48	=9,7

Джерело: складено авторами.

Таблиця 2 – Порівняльна таблиця підприємств по випуску МАЦП, МЕСУ та МЦКТрРРС – по економічному показнику

Підприємство \ виробничі показники	К <sub>П</sub>	К <sub>ВС</sub>	К <sub>ПЗВ</sub>	К <sub>ВРМ</sub>	К <sub>ЗОВ</sub>	К <sub>ЗОЗ</sub>	К <sub>ЕП</sub>
МАЦП	1,0	0,94	1,35	0,94	1,15	1,16	=1,6
МЕСУ	0,84	0,91	1,5	0,96	1,25	1,1	=1,5
МЦКТрРРС	1,011	0,45	1,51	0,93	1,2	1,21	=1,9

Джерело: складено авторами.

Таблиця 3 – Порівняльна таблиця підприємств по випуску МАЦП, МЕСУ та МЦКТрРРС – по фінансовому показнику

Підприємство \ виробничі показники	К <sub>Л</sub>	К <sub>ФС</sub>	К <sub>РВ</sub>	К <sub>РІ</sub>	К <sub>П</sub>	К <sub>ФП</sub>
МАЦП	0,79	0,9	1,1	1,66	0,9	=1,1
МЕСУ	1,21	1	0,94	1,05	1,07	=1,3
МЦКТрРРС	1,25	1,1	1,76	1,97	1,92	=9,1

Джерело: складено авторами.

**ВИСНОВКИ.** В умовах цифрової трансформації економіки України та досягнень науково-технічного прогресу, інноваційна діяльність стає ефективним інструментом, який вирішує питання прискореного виготовлення нової конкурентоспроможної продукції. Це дозволяє сформулювати висновки та пропозиції щодо забезпечення інноваційного потенціалу підприємств: створення ефективного інноваційного механізму в країні, завдяки постійній державній підтримці; залучення додаткових фінансових ресурсів; формування та постійне підвищення інноваційного потенціалу, заснованого на впровадженні нових виробничих технологій, науково-технічних розробок, що здатні забезпечувати високий експертний потенціал України.

Одним із складних видів продукції телекомунікаційного сектора є мобільні засоби зв'язку. У статті проаналізовано потенціали підприємств з випуску такої продукції: МАЦП, МЕСУ та інноваційної продукції МЦКТрРРС. Саме потенціал підприємства, що випускає таку продукцію, як МЦКТрРРС перевершує потенціал інших порівнювальних підприємств по виробничому, економічному, фінансовому показниками у декілька разів: за виробничим показником приблизно в 6 разів, за економічним приблизно в 1,2 рази, за фінансовим приблизно в 8 разів. Відзначимо, що інтереси національної безпеки вимагають істотного обмеження аж до повної заборони використання телекомунікаційного обладнання іноземного виробництва при побудові мереж зв'язку органів державної влади всіх рівнів, силових та

відомчих структур. Тому, розвиток сектора телекомунікації в оборонно - промисловому комплексі України вимагає оперативного та всебічного вирішення питання імпортозаміщення, а саме - розробки та серійного виробництва нових зразків телекомунікаційної техніки спеціального призначення та подвійного використання, тобто створення підприємства саме по випуску інноваційної продукції. Серед головних проблем його активізації – є брак державної підтримки. Тому, без державної підтримки підприємств сектору телекомунікації, здатних створювати таку продукцію це неможливо. Відзначимо, що розроблена в Україні МЦКТрРРС не має аналогів в світі і таке підприємство, яке буде займатися розробкою та виробництвом цієї інноваційної продукції, безумовно вимагає державної підтримки [9]. За методикою, яка запропонована авторами є можливість вирішити і зворотню задачу-вибору підприємства, здатного випускати інноваційну телекомунікаційну продукцію. Але підприємству обов'язково необхідно проаналізувати отриманні результати, розробити стратегію щодо удосконалення та покращення складових стану інноваційного потенціалу. Також, важливо розробити стратегію розвитку інноваційного підприємства.

Вклад інноваційних підприємств оборонно-промислового комплексу в економіку та досягнення Україною рівня технологічно розвинених країн, визначає провідну роль інноваційних підприємств у забезпеченні найважливіших стратегічних інтересів держави.

Аналіз фінансово - економічного стану підприємства необхідний, перш за все, самому підприємству, наприклад, для підвищення інвестиційної привабливості. Інвестору це дає впевненість, що інвестиції виявляться ефективними і буде отримано відповідну віддачу. Як правило, підприємство запрошує аудиторів або консультантів для проведення такого аналізу. Запропонована методика визначення потенціалу підприємства, в тому числі з випуску інноваційної продукції, дозволить власникам і керівному менеджменту зробити попередню оцінку, а може і остаточну оцінку, не вдаючись до допомоги зовнішніх консультантів і тим самим зменшуючи невиробничі витрати.

## ЛІТЕРАТУРА

1. Багрова І. В., Тищенко Т. І. Оцінка властивостей інноваційного потенціалу промислового підприємства, *Науковий вісник НГУ*. 2012. Вип. 3. С. 139–144.
2. Грищенко О. Ф. Інноваційне рішення – ключовий фактор забезпечення сталого розвитку сучасного підприємства. *Маркетинг та менеджмент інновацій*. 2011. Вип. 1. С. 120–127.
3. The Global Risks. Report 2017. 12th Edition. World Economic Forum. 2017. [Електронний ресурс]. URL: [http://www3.weforum.org/docs/GRR17\\_Report\\_w eb.pdf](http://www3.weforum.org/docs/GRR17_Report_w eb.pdf). (дата звернення: 12.02.2021).
4. Report of The United Nations Office for Disaster Risk Reduction and Center for Research on the Epidemiology of Disasters Institute of Health and Society UCL, 2015. [Електронний ресурс]. URL: <https://www.cred.be>. (дата звернення: 02.03.2021)
5. Почерняєв В. Н., Повхліб В. С. Мобільна цифрова станція НВЧ діапазонна подвійного призначення. *Наукові праці ОНАЗ ім. О.С. Попова*. 2014. Вип. 2. С. 76–82.
6. Равлик Н. В. Методичні засади дослідження інновацій на машинобудівних підприємствах. *Вісник Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського*. 2015 Вип. 3, част. 2. С. 45–52.
7. Про інноваційну діяльність: Закон України від 04.07.2002 р. № 40. [Електронний ресурс]. URL: [www.rada.gov.ua](http://www.rada.gov.ua). (дата звернення: 20.03.2021)
8. Макдонієлл К. Р., Брю С. Л. Економікс.-М.: Инфра, 2002.
9. Почерняєв В. М., Кадацька Т. О. Оцінка ефективності заходів державної підтримки підприємств зв'язку та радіоелектроніки у питанні імпортозаміщення. *Збірник наукових праць ЛОГОС*, 2021. С. 32–35.

## METHODOLOGY FOR IDENTIFYING THE POTENTIAL OF INNOVATIVE ENTERPRISES

V. Pochernyaev, T. Kadatska

State University of Intellectual Technologies and Communications

ORCID: 0000-0001-7130-8668; 0000-0002-1302-1260

**Purpose.** Determination of the generalized coefficient of the enterprise's capacity estimate and compare this potentials of several telecommunications industry enterprises, including innovative enterprise's, according to the methodology developed by the authors. **Methodology.** The creation of a methodology for determining the capacity of the enterprise is based on the study of the three main areas of activity of the enterprise: industrial, economic and financial. Each of the listed areas of activity of the enterprise is characterized by a set of components that are maximally in the opinion of the authors, characterize the innovation of the enterprise in the telecommunication industry. **Finding.** One of the promising areas of development of the telecommunication industry is the release of such a product as mobile digital combined troposcatter - radiorelay stations (MDCTrRS). The MDCTrRS is rightfully related to innovative products. In the process of managing an enterprise for the release of MDCTrRS or similar innovative products, it is necessary to calculate the potential of the enterprise. Consequently, the authors proposed a methodology for calculating the generalized coefficient of the enterprise's capacity estimate, which is based on the aggregate of production, economic and financial indicators. **Originality.** To date, natural cataclysms and technogenic catastrophes have been identified among the 10 main global risks of our time. According to the international database (The International Disaster Database, EM-DAT) in the period from 1995 to 2015 more than 8,700 natural cataclysms and 5,700 technogenic catastrophes with a common economic loss occurred on the planet about \$ 2,400 billion. Therefore, an independent communication system, which quickly unfolds at the stage of overcoming disaster consequences, plays a very significant role in modern times. Production of such innovative products as the MDCTrRS is relevant, taking into account the possibility of organizing terrestrial communication lines in the areas of natural cataclysms, technogenic catastrophes in emergency and freelance situations. It should be noted that such products as the MDCTrRS has no analogues in the world. **Practical value.** This technique for determining the potential of the telecommunications enterprise can be also applicable to other sectors of the economy. Technique allows to solve the opposite task - to choose enterprise capable to producing innovative telecommunication products. **Conclusions.** One of the innovative models of the telecommunication sector are mobile digital antennas -match device, mobile energy power installator and innovative MDCTrRS products. The potential of innovation enterprise which manufacture the MDCTrRS exceeds the potential of the of other comparative enterprises for industrial, economic, financial indicators in several times: the production indicator about approximately 6 times, the economic indicator about approximately 1.2 times, the financial indicator about approximately 8 times.

**Key words:** generalized coefficient of the enterprise's capacity estimate, innovative product, production indicator, economic indicator, financial indicator, telecommunication industry, mobile digital combined troposcatter - radiorelay stations.

REFERENCES

1. Bagrova, I., Tishchenko, T. et.al. (2012). Estimation of properties of innovative potential of industrial enterprise. *Scientific Bulletin of the National State University*, No. 3, pp. 139-144 [ in Ukrainian].
2. Gryshchenko, O. F. et. al. (2011) Innovative decision is a key factor in ensuring sustainable development of a modern enterprise. *Marketing and management of innovation*. No.1 p.p. 120-127 [ in Ukrainian].
3. Global Risks. Report 2017. 12th Edition. World Economic Forum –: [http://www3.weforum.org/docs/R17\\_Report\\_web.pdf](http://www3.weforum.org/docs/R17_Report_web.pdf). [Electronic resource].
4. .Report of The United Nations Office for Disaster Risk Reduction and Center for Research on the Epidemiology of Disasters Institute of Health and Society UCL, 2015 [Electronic resource].
5. Urdhenev V., Dochlib V. (2014). Mobile digital dual-purpose range. *Scientific works ONAS O.S. Popova* Vol.(2), pp.76-82 [ in Ukrainian].
6. Ravlyk, N. V. et. al. (2015) Methodical principles of research of innovations in machine-building enterprises. *Transaction of Kremenchuk Mykhailo Ostrohradskyi National University*. No. 3, pp. 45-52.
7. Law of Ukraine "On Innovation Activity" of July 4, 2002 No. 40-IV. [ in Ukrainian].
8. McDoniell, K., BRI S. et.al. (2002). Yekonomix. Moscow, Ingra [ in Russian].
9. Pochernyaev, V., Kadatska, T. (2021). Evaluation of the effectiveness of state support for communication enterprises and radio electronics in the issue of import substitution. *Collection of scientific works Logos*. No. 1, pp. 32-35[ in Ukrainian].

Стаття надійшла 15.03.2021.